

První část rozhovoru se bude točit kolem Kapky folku Chomutov 2001, první ročník.

M.: *Co byste řekli na konkurenci v soutěži Kapky?*

P.: Jak už jsem několikrát na různých místech uvedl - vynikající! Považuji to za dobré i proto, že jako posluchač jsem si náramně pochutnal.

M.: *Jak v této souvislosti hodnotíte své umístění?*

P.: To je těžké. Já osobně bych měl potíže rozhodnout. Ale soutěžní vystoupení se nám hodně povedlo, dokázali jsme vložit do hraní hodně emocí a to je jedna z našich předností. Asi to zapůsobilo i na porotu. Samozřejmě jsme měli velikou radost, ale rozhodně si to nevykládáme tak, že bychom byli proto, že jsme vyhráli na Kapce folku, lepší, než ostatní kapely.

Kapka byla festivalem autorské hudby. Proto:

M.: *Jak velkou část repertoáru tvoří autorská tvorba?*

P.: 100%

M.: *Pokud přebíráte nějakou píseň, chcete, aby byla poznat na první poslech, nebo ji berete a aranžujete po svém, alternativně?*

P.: Nikdy nepřebíráme.

M.: *Má v rozhodování o repertoáru a aranžích někdo rozhodující slovo, nebo panuje demokracie typu "Pojďme se pohádat, a uvidíme, co z toho vyleze" ?*

P.: Většinou, když přinesu písničku, nejprve zkoumám, jestli se kapele líbí. Pokud ano, pustíme se do ní. Obvykle mám představu o tom, jak by měla na posluchače působit a tu nějak naplňujeme. S výsledkem musíme být spokojeni všichni - jinak se věc nedá hrát. Důležité je určitě to, že si hodně rozumíme s Tomášem Pížou, který mé představy o celkovém vyznění a atmosféře písně - jež dokáží vyjádřit většinou hlavně květnatými slovy a rozmáchlými gesty - dokáže přeložit do řeči srozumitelné ostatním spoluhráčům.

A malý výlet do soukromí kapely:

M.: *Jak vůbec probíhají zkoušky? Pilná tvrdá práce nebo povídání a příležitostné hraní? Jak často zkoušíte?*

P.: Většinou pilná práce, protože při poměrně pestrých aranžích trvá dost dlouho, než se udělá nová věc a staré kousky se musí stále udržovat. Zkoušíme jednou, v lepších případech dvakrát do týdne. Ovšem důležitou součástí zkoušky je následné posezení u pivečka, kde se buď radujeme, jak nám to pěkně šlo, nebo nadáváme, že zkouška stála za prd.

M.: *Kde zkoušíte?*

P.: V prostředí velmi spartánském - dílně u rodinného domku mých rodičů, velké asi tak 3 x 4 metry mezi cirkulárkou, svěrákem a kamny J.

M.: *Většina kapel má své posluchačské zázemí, skupinku lidí, která jim fandí. Máte podobnou klaku i vy?*

P.: Ano, čítá tak asi okolo 20 - 30 lidí. I když výraz klaka se mi moc nelíbí - jsou to prostě lidi,

kterým se naše muzika líbí natolik, že ji chtějí poslouchat co nejčastěji a pravidelně chodí na naše koncerty.

A ještě o žánru:

M.: *Jak vidíte pozici mladých kapel v žánru?*

P.: Jako těžkou, hodně těžkou. Přesvědčit pořadatele, aby někoho z nás pozvali na nějakou zajímavější akci, je velmi obtížné. Přesvědčit vydavatelství, aby vydalo takové kapele desku, je bez známostí nebo dostatku financí prakticky nemožné.

Ale je třeba mít na paměti, že cesta na "vrchol" trvá dlouho - deset let, myslím minimálně. (Nebo radši víc - vzhledem k délce naší existence a k tomu, že jsme sotva na úpatí nějakých budoucích výšin J) V podstatě tím myslím dobu nějaké stabilní existence kapely, v sestavě, která se příliš nemění. Najít lidi, kteří si navzájem rozumí, doplňují se a díky tomu dokážou předat publiku svou hudbu i se svými pocity, je náročný úkol.

M.: *Na folkové konferenci se v poslední době hodně diskutovalo o zájmu či nezájmu publika o mladou scénu. Jak to vidíte vy?*

P.: Inu - této diskuse jsem se zúčastnil a zopakuji svou hlavní myšlenku, na které se v kapele asi shodneme: tedy, že tento zájem si musíme pěstovat. Počet lidí poslouchajících tento žánr natolik pozorně, aby nevyhledávali jen velká jména, je omezený. A muzikantů, kteří se přízeň těchto lidí ucházejí je dost a dost. Takže jde o to - řekl bych - nabízet jim tak zajímavé věci k poslouchání, aby je to neomrzelo, aby občas pozvali i někoho dalšího . Jo - a taky musí být živé koncerty natolik povedené, aby posluchač nelitoval toho, že si nepustil doma CDčko, ale byl rád, že zvednul zadek z křesla a zažil něco příjemného.

M.: *Angažujete se nějak jako pořadatelé?*

P.: Ano - jednak si občas zveme hosty na naše koncerty v HiFi klubu, což hodláme učinit pravidelnějším a jednak spolu s kapelami Blue Gate a Carrabina pořádáme nový festiválek v okrajové části Plzně - v Hradišti.

A na závěr:

M.: *Jak často v měsíci hrajete?*

P.: To je hodně proměnlivé - v průměru tak asi dvakrát. Teď je třeba doba, kdy hrajeme každý víkend. Já za svou osobu bych s frekvencí dvakrát do měsíce byl spokojen - v sezóně se to trochu zahustí a pak na podzim a v zimě je třeba trochu víc času na přípravu nových věcí - sakryš, už se na ně těším, výsledky mé nedávné autorské plodnosti zatím nebyl čas zpracovat.

M.: *Dá se mluvit o tom, že by se vám hraní rentovalo? (s ohledem na cestovné, nástrojové vybavení atd.)*

P.: Cestovní náklady se jakžtakž pokrývají, investice do nástrojů zatím rozhodně nikoli. Ale materiální "rentování" není až tak podstatné. Samozřejmě nelze navěky jen vkládat prachy do hraní a cestáků - na to nejsme dostatečně velcí boháči (ale třeba se to jednou změní J - pár telefonátů do Chcete být milionářem a všechno bude jinak), ale hlavní je, že když se produkce povede, je na ní dost lidí, a ti lidé jsou spokojení, v lepším případě i nadšení - tak to je odměna nevyčíslitelná penězi.

Rozhovor se Strašlivou podívanou

Napsal uživatel Martin Šíl
Pátek, 01 Červen 2001 01:00

M.: *Vaše nejbližší koncerty?*

P.: Dvě hraní v plzeňských klubech, dětský den v Žebráku, Den Kozla v Popovicích, Brněnský Drak, Portování u Bolka, Historický víkend v Plzni, zmíněné Hradiště, Zahrada..

M.: *Na kterých větších přehlídkách vás mohou lidé vidět a slyšet?*

P.: Brněnský Drak, Portování u Bolka, Zahrada, Folková Růže v Jindřichově Hradci, plzeňské Struny na ulici ...

A trochu chimérických plánů do budoucna - tak za prvé žádné další změny v obsazení!!! Ted' jsme čerstvě po výměně basáka a s aktuálním složením jsem dost spokojen lidsky i muzikantsky a chtěl bych na spoustu let stabilitu.

Za druhé bychom rádi natočili desku - tentokrát již nikoli jako samizdat, ale jako regulérní nosič u některého menšího vydavatelství. A pak máme nějaké touhy po rozhojnění perkusí, změně některých aranžů, no prostě po vylepšování Strašlivé Podívané. Tak snad se nám bude dařit.

Rozhovor s Petrem Merxbauerem připravil